

6 cult.

ZONZO COMPAGNIE SLUMBERLAND

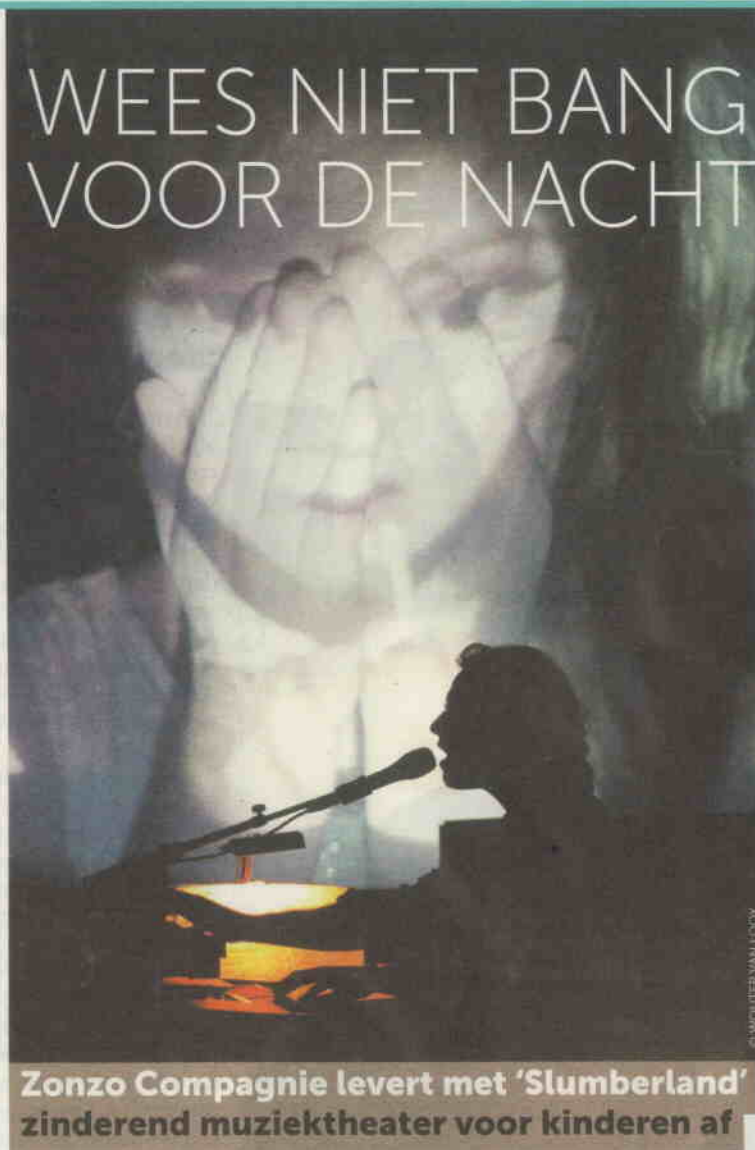
17/12: Krokusfestival, Hasselt
16/4: Rataplan, Antwerpen
Volgend seizoen op tournee
www.zonzocompagnie.be

Avontuurlijke muziekprojecten voor kinderen, dat is de specialiteit van het Antwerpse Zonzo Compagnie. Met internationaal succes. Muziek voor kinderen kan meer zijn dan handjes draaien, koekebakken vlaaien, zo bewijst ook Zonzo's jongste telg *Slumberland*.

LIV LAVEYNE

Met Wouter Van Looy als drijvende kracht bouwt Zonzo Compagnie aan een eigenzinnig muziektheaterparcours, waarmee het ook in het buitenland hoge ogen gooit. Met een festival als Big Bang toert Zonzo nu Europa rond, met het wonderlijke *Listen to the Silence* (rond het werk van minimalist John Cage) scoort het deze week in de Royal Opera House in Londen. Er waren de samenwerkingen met artiesten als Meredith Monk, Iva Bittova of gezelschappen als Champ d'Action en de Filharmonie. In *Slumberland* is Zonzo alweer uitdagend, ontregelend en tegelijk ontwapenend.

Zoals de maan het licht van de zon vangt, zo vangt het magische *Slumberland* kinderdromen in een web van film en muziek. Zonzo Compagnie trok daarvoor twee getrouwen aan: cineaste Nathalie Teirlinck (die eerder al het bejubelde *Starend meisje* van bevreemdende beelden voorzag) en muzikant Fulco Ottervanger (de jongeman achter het jazzcombo De Beren Gieren, die met *Mile(s)tones* een stomende improvoorstelling rond de figuur van Miles Davis afleverde). Zij krijgen ditmaal het

Zonzo Compagnie levert met 'Slumberland' zinderend muziektheater voor kinderen af

gezelschap van niemand minder dan zangeres An Pierlé. Een trio *made in heaven* zo blijkt.

Vleermuisman

Met filmbeelden van de gevallen nacht van Parijs tot Moskou worden we sus-send toegezongen: heb geen angst, slaap maar kindjes, slaap maar zacht.

Slumberland pikt in op dat voor kinderen van die leeftijd (6+) (én hun ouders) hoogst herkenbare gevoel, dat moment tussen wakker zijn en slapen, het woelen in het bed. Wat is dat vreemde beest dat slaap heet, hoe zien die monsters in de kast eruit? (Ze blijken verdacht veel op die van de animatiefilm *Monsters en co.* te lijken.)

Nathalie Teirlinck interviewde kinderen over hun slaap, hun dromen en nachtmerries. Zo ludiek en ontwapenend herkenbaar als hun getuigenissen – op kleine tv-schermpjes geprojecteerd – in de oren klinken, zo bevreemdend zijn de filmprojecties op het grote scherm. Daar worden jonge kinderen plots surreële personages, gevangen tussen jeugd en volwassenheid: maak kennis met de neurotische slaapspecialist, de vleermuisman die alleen maar ondersteboven de slaap vatten kan of het maanmeisje dat op aarde valt en een romance beleeft met het zandmannetje. Tot die haar onvermijdelijk korrels in de ogen strooit.

Wat is dat vreemde beest dat slaap heet, hoe zien die monsters in de kast eruit?

Ottervanger en Pierlé zingen (in het Nederlands) hun verhalen en creëren een live soundtrack bij de beelden. Meedeinend zoals de maan de getijden bepaalt, zoals eb en vloed, soms stuwend dan weer afrollend, van zoete liefdesballade tot freakend geweld, terwijl de spinnen zich van het beeldscherm losmaken, naar de scènevloer, en kinderhandjes hun ouders net wat vaster in de hand knijpen.

Geaard en gewichtloos tegelijk wroet deze voorstelling zich een weg door het zand en test ze het zweven. Zoals het maanmeisje op haar trampoline, zoals het meisje Pierlé daar op haar bal achter de piano. *Slumberland* voelt aan als een trip, scherend langs glinsterdroom en nachtmerrie, tot jong en oud zich aan het eind verbaasd het zand uit de ogen wrijft, ontwakend uit dat vreemde universum van elke nacht dat *Slumberland* heet.